

DA'NIEL ANDRÁS

A kuflik és a lámpigýók.

A SZERZŐ RAJZAIVAL

Van valahol egy elhagyatott rét. Ezen a réten hét kufli lakik...

Hilda virággva

Már nem tudni, hogy verda, vödörtök vagy éppen véntek délután történt,
de az biztos, hogy nagyon szép idő volt az elhagyatott réten. Hilda az ajtaja
mellett sütkezett, és azon töprengett, hogy be kéne púdereznie az orra hegyét.

– Jé, egy mag! – csodálkozott el, amikor szemügyre vette. – De vajon miféle mag lehet?

Esetleg egy kis rúzs sem ártana!, gondolta, és már nyúlt is a zseb-szépítkezőkészletéért. Igen ám, csakhogya zsebében kotorászva szépítkezőkészlet helyett először valami más akadt a kezébe!

- Talán egy fürtös fókafáé? – találgatott Bélabá.
- Esetleg egy vicces vekkervirág magja? – nézegette Pofánka.
- Szerintem a morózus műmálnáéra emlékeztet – vakarta a fejét Titusz.

- Nem inkább egy peckes pocokpuszpángnak van ilyesmi magja? – kérdezte Fityirc.
- Egy biztos: nem vadsóskáé! – ingatta a fejét Zödön.
- Szerintem egyszerűen egy közönséges vadradírbokoré – vélte Valér.

– Hát, nem tudom – sóhajtotta Hilda. – Legjobb lesz,
ha elültetem, akkor előbb-utóbb kiderül!
Így is tett. Zsebásójával ügyesen elásta a kicsi magot
a kupac oldalában – közel a lakóüregéhez, hogy
mindig szemmel tarthassa.

ŰŐ NAPOT, A NEVEM
FELHŐ FERENC, BÁR EZT
TALÁN MÁR EMLÍTETTEM
VALAMIKOR...

Aztán lecsüccsent az ajtajába, és várta, hogy mi lesz.

Estig nem történt semmi...

...ahogy reggelre sem.

– Vajon mennyi időbe telik, amíg kihajt egy ilyen mag? – kérdezte Hilda a barátait.
– Az attól függ! – mondta Bélabá. – Vannak ráérős meg sietős növények. A hetyke lópipacs például órák alatt virágba szökken, míg az álmatag nyurgoncnak akár évekbe is telhet, amíg végre levelet hoz.
– Ha gyakran öntözöd, biztos gyorsabban kibújik a földből – jegyezte meg Zödön.

